

ПРОТОКОЛ

№ 84

гр. Пазарджик, 07.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ирина Ат. Джунева

Членове: Кристина Л. Пунтева
Красимир Ст. Комсалов

при участието на секретаря Нели Ив. Вьгларова и прокурора С. Д. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Ирина Ат. Джунева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225200600699 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:15 часа се явиха:

За ОП Пазарджик се явява прокурор П..

ПОДСЪДИМИТЕ:

И. К. Т. се явява лично и със служебния си защитник адв. Н. К..

К. С. Т. и **Й. П. С.** се явяват лично и с адв. К. С. - служебен защитник на подс. Т. и договорен защитник на подс. С..

НЕ ПОСТЪПИХА ИСКАНИЯ ЗА ОТВОД НА СЪСТАВА НА СЪДА, СЕКРЕТАРЯ И ПРОКУРОРА.

ПРОКУРОР: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

АДВ. С.: Няма процесуална пречка. Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не съществува законова пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО от съдията докладчик.

ПРОКУРОР: Поддържам протеста. Нямам доказателствени искания.

АДВ. К.: Оспорвам протеста – допустим е, но е неоснователен. Нямам искания по доказателствата.

АДВ. С.: Оспорвам протеста. Нямам доказателствени искания.

Съдът намира, че следва да се даде ход на съдебното следствие за събиране на доказателства и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:

Не постъпиха нови искания по доказателствата.

Съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ И

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОР: Уважаеми съдии, считам, подобно на колегата от РП – Пазарджик, че първоинстанционният съд, въпреки че е установена правилна фактическа по делото в цялост обстановка, е стигнал до неправилни правни изводи и поради тази причина е приел, че са налице основания за оправдаване на подсъдимите.

Видно от мотивите на Районния съд, същият, въпреки че е приел двойнствената природа на обясненията на подсъдимите, го е приел само декларативно, и е дал вяра на обясненията на подсъдимите, без обаче да съпостави тези техни обяснения с целия останал доказателствен материал. Ако беше сторил това, щеше да види доказателствената им стойност, която същите представляват по отношение на главния факт на доказване. Именно това предоверяване в обясненията на подсъдимите, както и приемането от страна на първоинстанционния съд, че видите ли, протоколите и отразяването на свидетелските показания в самото нотариално производство, приемайки, че тези отразявания представляват едва ли не само „*копи-пейст*“, съдът неоснователно и въпреки всяка пряка житейска логика, е приел, че същите са годни основания за ангажиране на наказателната им отговорност. Това безспорно не е така, доколкото безспорно е била установена в хода на производството целта, поради която са били подсъдимите пред нотариуса, както и предварителната им договорка, защо следва да се явят пред нотариус,

а именно: че те са помолени за това от подс. С.. Това отразява и дава доказателства и за общността на умисъла, който е бил налице у всеки един от тях, а именно: чрез своите неверни сведения, те да дадат възможност на подс. С. да стане собственик по реда на обстоятелствена проверка на конкретните 5 имота. А това, че тези имоти те не са ги познавали, защото те се намират в различни населени места, в различни землища на населени места, говори за техния умисъл.

С оглед на това, уважаема г-жо Председател, уважаеми съдии, ще Ви помоля да отмените постановената оправдателна присъда и да постановите нова осъдителна такава, като определите минимално наказание за всеки един от подсъдимите в размер на 3 месеца с 3-годишен изпитателен срок.

АДВ. К.: Уважаеми Окръжни съдии, постановеният от първоинстанционния съд съдебен акт е правилен и законосъобразен, и моля да бъде потвърден. Оплакването за неправилност на присъдата в протеста се основава на превратно тълкуване на доказателствената съвкупност. Според прокуратурата са събрани достатъчно доказателства за виновността на подсъдимите. В частност за подзащитния ми И. Т. оплакванията са, че той е признат за виновен, въпреки че е нали извод на съда, че не е установено трайно и непрекъснато владение на имота от подс. С.. И. Т. твърди нещо, което не е истина и противоречи на обективните факти. И трето, че в последното съдебно заседание И. Т. е посочил, че имотът е обработван и от сина му А. и от внук му Б. Т.. Становище ми е, че първоинстанционният съд е отчел всички тези оплаквания, които прокуратурата обсъди още в пледоарията си и в следствие е изтъкнала в протеста си, за да обоснове неправилност на присъдата.

Правилно, считам, че е формирано вътрешното убеждение на Районния съд, и като резултат в първоинстанционното производство подсъдимите са оправдани поради недоказване на субективния елемент от престъплението. Всички събрани по делото доказателства подкрепят правилността на този извод. Какво имам предвид? При прочит на показанията се очертават два момента, ревелавантни за настоящото производство. На първо място, прави впечатление, че в протокола са вписани съждения за непрекъснато владение, стопанисване и владение за себе си. Известно е, че тези словесни конструкции са правни категории, което налага извода, че нотариусът, провел

разпитите, не е вписал в протокола само изявления на свидетелите за видяното, възприетото и чутото от тях, а е закрепил правни категории и понятия, с които свидетелите не биха могли да боравят.

Безспорно се установи от разпита на свид. С.М., че преди провеждане на разпитите, нотариусът не е разяснил на свидетелите разликата между използваните правни термини и въобще техния смисъл. И затова, ако свидетелят правилно е възприел своето възприятие за фактите, а то се окаже неточно с оглед употребената при отразяване на показанията в протокола терминология, или когато свидетелят не е бил наясно какво съдържание се влага в определеното понятие или категория, не може да се твърди, че е налице потвърждаване на неистина.

На следващо място, действително в протокола има вписани конкретни възприятия на свидетеля, че знае имотите, че са възстановени и останалите наследства, че сам ги обработва. От гледна точка на субективния елемент, от изключително значение е закрепеното в протокола изявление на подсъдимия, че собственикът му отдава под наем имотите, за което подс. Т. му плаща наем. Това изявление категорично опровергава вменияването на лъжливост в показанията, защото житейската логика предполага, преди да платиш наем да се убедиш, че плащаш на правилния човек - в случая на собственика. Точно това е било възприятието на подзащитния ми. Сключил е договор за наем с човек, когото смята за собственик, т.е. възпроизведено е и в обяснението на подсъдимия. Не се опровергава и от казаното от Т., че имотът е обработван от сина му и от внук му, защото няма нито и едно доказателство по делото, това да е ставало извън сключените от него наемни договори. Доказа се и от сключението на вещото лице, според което са налице 3 сключени договора за наем между Й. С. и подзащитния ми. Дали тези възприятия са били точни или неточни, е въпрос, който е ирелевантен по отношение на вината. Затова, въпреки че от събраните доказателства не е установено трайно и непрекъснато владение върху имота от подс. С., въпреки аргумента на прокуратурата, че подзащитният ми твърди нещо, което не е истина и противоречи на обективните факти, повдигнатото обвинение не е доказано и е несъставомерно от обективна страна.

В този смисъл първоинстанционният съдебен акт е правилен и законосъобразен и като такъв, Ви моля да го оставите в сила.

АДВ. С.: Уважаеми Окръжни съдии, ще Ви моля да потвърдите първоинстанционната присъда като правилна и оставите без уважение подадения протест и допълнението към него.

По отношение на обстоятелствата, които са приети от съда не подадох жалба, тъй като считам, че в крайна сметка съдебният акт беше правилен и законосъобразен. От фактическа страна първоинстанционният съд прие, че е имало делба между страните. Само с две изречения предварително ще уточня, тъй като съдът е длъжен, независимо какво е обжалвано, да провери изцяло присъдата по силата на съдебното начало.

Съдът е приел, че е имало делба – нещо, което според мен, не е правилно. Двама свидетели заявиха, че е имало делба. Единият е свидетелят Г., който заяви, че тази делба е станала в къщата на баба му в селото. Но той заяви (при прочитане на показанията от предишните му разпити от предишния съдебен състав на Районния съд), че не са участвали всичките.

Вторият свидетел Т., който потвърди и пред първия и пред втория състав на Районния съд, заяви, че такава делба е станала в местността „Е.“, но са се изпокарали и всички са заминали, и не са направили делба. Независимо, дали е писмена или е устна, като не участват всички съделители, няма делба – нищожна е, така че основното - като факти, което възприема първоначално като фактическа обстановка, е неправилно, но така или иначе това не дава отражение към изводите, които прави съдът.

Съдът приема като цяло, че обвинението не е доказано нито от обективна, нито от субективна страна и кара в последователност как е минала цялата процедура. Приема, че (те тук са двама подсъдими и малко са различни и затова ще почна с подбудителя) обвинението в обвинителния акт на стр. 6 е едно изречение - че подс. С. един по един ги е привиквал свидетелите и ги е убеждавал да дойдат да кажат неистина, за да може да се снабди с нотариален акт.

В последното съдебно заседание, без никакви доказателства, самият друг подсъдим Т. – моят подзащитен – заяви, че той никога не е разговарял със С., в чиято полза е издаден нотариалния акт, а третият подсъдим Т., го е помолил, тъй като се познават и са приятели, да се яви и той го е видял чак пред нотариуса.

Не може да има друго решение и друг извод, защото подбудителство с

бездействие не може да се получи. Затова цитирах едно решение на Върховния съд, за разлика от прокуратурата, която цитира проф. Д., където се казва, че за да има подбудителство, трябва да има активни действия – с обещания, със zlepоставяне, с различни обещания или действия, или активни действия, да го принудиш по някакъв начин този човек да дойде и да каже неистина. Без да си го си го виждал, човек да дойде да свидетелства, няма никакво въздействие по отношение на него, така че е несъставомерно подбудителството от обективна страна. Да не говорим, че обясненията и на двамата подсъдими, които съдът правилно приема, че са от категорията на пряко оправдателно доказателствено средство, не бяха оборени, нямаше никакви други доказателства. Нито един друг свидетел не е казал и не беше разпитван за тези обстоятелства и според мен прокуратурата трябваше малко повече да положи усилия, за да докаже това обвинение, въпреки че като фактическа обстановка най-напред обвинението беше по чл. 314 от НК. Сигурно 5 пъти го привличаха заради това, че е станал причина за неверни данни в удостоверението за наследниците, което няма абсолютно никакво значение за констативния нотариален акт. Това има значение само да видят, дали си наследник, за да ти дадат документите – да не е някое трето лице.

И след като прокуратурата видя, че не може по този начин, прекрати производството по това дело и веднага със същото постановление го привлече като подбудител, но тъй като има нотариален акт, такова трябва да бъде обвинението.

На второ място, правилно съдът прие, мисля, че в том 2, ще видите в нотариалния акт - на 4 ред е написано, че разпитът е станал един ден по-рано. От обективна страна тогава никой не ги е разпитвал. Вярно е, че протоколът за разпит на свидетели е с дата 26-ти, но в нотариалния акт той е описан с дата 25-ти, и допускам, тъй като за тези нотариални актове няма изискване да бъдат в същия ден вписани, не са успели нотариусите и затова на следващия ден са антидатирали. Правилно Районният съд приема, че всъщност протоколът е частен документ, а официалният документ е нотариалният акт, така че от самите писмени доказателства се оборва тезата на прокуратурата, че това е станало на 26-ти, тъй като в официалния документ – в нотариалния акт е вписана дата 25-ти. Свързах се с нотариуса, искаха да правим нотариален акт, но аз нямам интерес да правя поправка в нотариален акт, тъй като имотът вече е продаден. Дори от писмените доказателства не се доказва

от обективна страна, че има престъпление.

В самия допълнителен протест първото изречение на стр. 4, където прокурорът цитира проф. Д., казва: „Умисълът на подбудителя трябва да се отнася, както до мотивирането на подбудителя, така и до състава на престъпния състав“. Пак казвам - с бездействие не може да стане.

Другият свидетел, който уж трябва да го е подбудил Т., е човекът, който от 2005 година трите договора за трите ниви, освен за двете ниви, които не са спорни, е сключил писмени договори за аренда и те са представени по делото. Те са станали база и на вещото лице да даде заключение, че тъй като не се пазят документи, тези понеже са представени, ги цитира, че от 2005 г. до 2015 г. той ги е владял, той му е плащана наема, рента. И няма как да се твърди, че тези другите са имали никакви собственически намерения. Да, има договори впоследствие, но те са от 2016, 2017, 2018 година – нещо, което няма абсолютно никакво значение, тъй като имотът вече е констатирана собственост и е продаден.

По отношение на Т.: пред съда цитирах точно какво е казал. Всъщност този свидетел заявява в протокола, че те се познават от деца; че той работи и го е виждал точно в тези местности, тъй като имат съседни – даже някога му е помагал; че не са му известни спорове и дела, и някой друг да е идвал да се кара с него, да претендира собственост. Това са фактите и никой не ги обори.

Правилно съдът приема, че всъщност в протокола за разпит на свидетели от нотариуса по-скоро има правни изводи, отколкото факти. Фактите не са оценявани. Оценяват се изводите. Дали той е владял трайно, непрекъснато, явно, без спорове и без дела, но това са вече изводите. Като факти никой не доказва обратното. Още повече, самият свидетел Г. заяви, че той няма как да претендира, да ги описва, за да получава никакви помощи, тъй като на него не са му давали Удостоверение за наследници. И в крайна сметка, човекът, който ги е работил, е бил първоначално подс. С. - този, който е имал кон и е имал животни, докато другите никой не ги е виждал, че са били там. Просто те като са разбрали че вече ги е продал, тогава са се сетили и са тръгнали да претендират. И до този момент няма заведено от тях и гражданско дело за иск за собственост, така че това, което казва Т. като факти, е вярно. Невярно е като оценка, тъй като те казват: „Не, това не е вярно. Ние имаме.“ Дори Т. заявява: „Като отидох, тази нива се обработва.

Скарахме се, изпъдиха ме. Отидох на другата – обработка се. Скарахме се – изпъдиха ме.“ При такова отблъскване на владението естествено, че той не е собственик, така че съдът правилно и обосновано възприе и оцени всички, както писмени, така и гласни доказателства, така и самия нотариален протокол.

Считам, че правилно бяха оценени, че решението е необосновано.

По отношение на възражението за съществени процесуални нарушения - чл. 20, ал. 2 и ал. 3, което се получи при разминаването. Тогава правиха ремонт, в 6 зала беше, в съседната зала се стържеше паркет, беше страшна чудесия. Възможно е да е допусната такава грешка и е допусната, но в крайна сметка в диспозитива на присъдата с думи е написано истинското и такова обвинение, за каквото е предаден на съд – като че той е подбудител. Просто най-накрая при изписването на квалификацията е написано вместо ал. 3, ал. 2. Дори самият протокол приема, че вероятно става въпрос за техническа грешка. Направих си труда (да помогна на съда) по чл. 313 да направя справка да видя дали има някакво решение на Върховния съд. Едно време имаше много такива решения, че се прилага. По ГПК има доста решения, че се прилага писменото, но по наказателното няма. Но намерих едно решение на Дърмонски от 2015-2016 година, където дори в присъдата са сбъркали имената и ЕГН на подсъдимия, и Върховният съд казва: „Да, налице е процесуално нарушение, но не е съществено“ и затова по реда на чл. 414 съдът винаги при изпълнение на присъдата може да го коригира. И затова аз смятам, че да, има нарушение, но не е съществено, а се дължи на техническа грешка. Моля да потвърдите първоинстанционната присъда.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на подсъдимия С.: Поддържам казаното от адв. К. С.. Вярвам, че ще получа оправдателната присъда, която е от предишния съдия. Не се признавам за виновен.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на подсъдимия Т.: Поддържам казаното от моя адвокат. Моля да бъде признат за невиновен от съда.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на подсъдимия Т.: Поддържам казаното от моя адвокат. Няма какво да добавя. Изговориха се много неща, така че няма смисъл от повече приказки. Считам, че не съм направил някакво престъпление, нито се смятам за виновен нещо, така че да се сметне за истина това, което е казано и да се оправдае делото.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимия **С.:** Да се потвърди оправдателната присъда.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимия **Т.:** Да се потвърди оправдателната присъда.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимия **Т.:** Да се потвърди оправдателната присъда.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

След съвещание съдът обяви, че ще се произнесе в законния срок с решение.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:52 ч.

Председател: _____

Секретар: _____